

คำวินิจฉัยของ นายมงคล สระฐาน ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๒๕/๒๕๕๖

วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๖

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอให้วินิจฉัยกรณีนายพิเชษฐ สติรชวาล จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีคำร้องลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๕ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดว่า นายพิเชษฐ สติรชวาล จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ โดยมีข้อเท็จจริงตามคำร้องสรุปได้ดังนี้

๑. นายพิเชษฐ สติรชวาล ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ส่วนในอดีต เคยดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่นอีก ๓ ตำแหน่ง คือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๓๕) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (รัฐบาล พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรี) และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อพรรคของพรรคความหวังใหม่ (ปัจจุบันเป็นพรรคไทยรักไทย) จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ และมาตรา ๒๕๒ นายพิเชษฐ สติรชวาล ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน รวม ๕ ครั้ง คือ

ครั้งที่	ยื่นบัญชีกรณี	ตำแหน่ง	ยื่นบัญชีเมื่อ
๑.	เข้ารับตำแหน่ง	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	๖ พ.ย. ๒๕๕๐
๒.	เข้ารับและพ้นตำแหน่ง	ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย	๖ พ.ค. ๒๕๕๑
๓.	พ้นตำแหน่งครบ ๑ ปี	ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย	๓๐ พ.ย. ๒๕๕๑
๔.	พ้นตำแหน่ง	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	๒๖ ก.ค. ๒๕๕๓
๕.	เข้ารับตำแหน่ง	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อพรรค	๒๒ ก.พ. ๒๕๕๔
๖.	เข้ารับตำแหน่ง	รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม	๑๔ มี.ค. ๒๕๕๔
๗.	พ้นตำแหน่ง	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อพรรค	๑๔ มี.ค. ๒๕๕๔
๘.	พ้นตำแหน่งครบ ๑ ปี	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	๒๔ ก.ค. ๒๕๕๔
๙.	พ้นตำแหน่งครบ ๑ ปี	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อพรรค	๑๕ มี.ค. ๒๕๕๕

๒. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินปรากฏว่านายพิเชษฐ สติรชวาล ไม่แสดงหนี้สินที่มีกับธนาคารเครดิต อะกริกอล อินโดสุเอช ในบัญชี ๑ ที่ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้ง ๕ ครั้ง หนี้สินจำนวนดังกล่าวเป็นหนี้ตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๖๓/๒๕๓๕ อ่านคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๓๕ คดีดังกล่าว ธนาคารเครดิต อะกริกอล อินโดสุเอช เป็นโจทก์ฟ้อง บริษัท นิวส์เน็ตเวอร์ค จำกัด ลูกหนี้ เป็นจำเลยที่ ๑ และฟ้อง นายพิเชษฐ สติรชวาล ในฐานะผู้ค้ำประกัน เป็นจำเลยที่ ๔ โดยจำเลยทั้งหมดต้องรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วม จำนวน ๔๘,๕๘๗,๑๒๘.๒๔ บาท และหลังจากศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาแล้ว โจทก์ได้ขอให้นายพิเชษฐ สติรชวาล (จำเลยที่ ๔) ชำระหนี้แก่โจทก์ แต่นายพิเชษฐ สติรชวาล เพิกเฉยไม่ชำระหนี้ตามกำหนดระยะเวลาที่ศาลสั่ง โจทก์จึงร้องขอต่อศาลขอให้มีการบังคับคดี และเจ้าพนักงานบังคับคดีของศาลแพ่งได้ทำการยึดทรัพย์สินที่ดินรวม ๔ แปลงของนายพิเชษฐ สติรชวาล เพื่อบังคับคดีตามคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๓๕

๓. สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๕ ขอให้นายพิเชษฐ สติรชวาล ชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการไม่แสดงหนี้สินที่มีต่อธนาคารเครดิต อะกริกอล อินโดสุเอช จำนวน ๔๘,๕๘๗,๑๒๘.๒๔ บาท ตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๖๓/๒๕๓๕ ในบัญชี ๑ ที่ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และได้เตือนให้ชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวอีกครั้ง ตามหนังสือลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ นายพิเชษฐ สติรชวาล มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ชี้แจงเหตุผลของการไม่แสดงรายการหนี้สินดังกล่าวในบัญชี ๑ ว่า ไม่ทราบจำนวนหนี้ที่แท้จริง เนื่องจากไม่ทราบว่าธนาคารเครดิต อะกริกอล อินโดสุเอช ได้บังคับเอาจากลูกหนี้รายอื่นเป็นจำนวนเท่าใด และอยู่ระหว่างการร้องขัดทรัพย์ ทำให้ไม่สามารถแสดงในบัญชี ๑ ได้ เพราะจะมีผลกระทบในการต่อสู้คดีในชั้นศาล

๔. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ร้องได้ประชุม ครั้งที่ ๖๘/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ เห็นว่า การที่นายพิเชษฐ สติรชวาล มิได้แสดงรายการหนี้สิน จำนวน ๔๘,๕๘๗,๑๒๘.๒๔ บาท ซึ่งเป็นหนี้ร่วมกับลูกหนี้รายอื่นอีก ๔ คน ตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๖๓/๒๕๓๕ ในการยื่นบัญชี ๑ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. รวม ๕ ครั้ง โดยที่นายพิเชษฐ สติรชวาล ได้ทราบถึงการเป็นหนี้จำนวนดังกล่าวมาก่อนแล้วตั้งแต่วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นเวลาก่อนการยื่นบัญชี ๑ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ และได้รับรู้ถึงการเป็นหนี้ดังกล่าวมาโดยตลอด เพียงแต่ระบุในสำเนาเอกสารประกอบในการยื่นบัญชี ๑ ครั้งที่ ๘ ว่า เป็นหนี้สินการค้ำประกันที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตเท่านั้น โดยมีได้ระบุว่า เป็นหนี้ตามสัญญาค้ำประกันเรื่องใด จำนวนเท่าใด ทั้งไม่มีเอกสารหลักฐานประกอบ และในการชี้แจงก็อ้างเหตุผลว่า เพราะจะมีผลกระทบในการต่อสู้คดีในชั้นศาลนั้น เท่ากับเป็นการยอมรับว่ามีเจตนาที่จะปกปิดรายการหนี้สินจำนวนดังกล่าวไว้ เพื่อประโยชน์ของตนในการต่อสู้คดีในชั้นศาล

ไม่สมเหตุสมผล เพราะศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้นายพิเชษฐ สติรชวาล รับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วม เป็นจำนวนหนี้ที่แน่นอนแล้ว การต่อสู้ในชั้นศาลเกี่ยวกับการบังคับคดี ก็เป็นเพียงการต่อสู้ในเรื่อง กรรมสิทธิ์ของทรัพย์สินที่ถูกบังคับคดีเท่านั้น หากใช้การต่อสู้ในมูลหนี้เดิมที่ถึงที่สุดแล้วอันจะเป็นเหตุให้ ต้องปกปิดไม่ จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ด้วยคะแนนเสียง ๘ เสียง ว่า นายพิเชษฐ สติรชวาล จงใจยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

นายพิเชษฐ สติรชวาล ผู้ถูกร้อง ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาสรุปว่า ผู้ถูกร้องไม่มีเจตนาหรือ จงใจปกปิดรายการหนี้สินดังที่ผู้ร้องกล่าวหา เพราะ

๑. ผู้ถูกร้องเชื่อโดยสุจริตใจว่า หนี้ค้ำประกันผู้อื่นยังเป็นหนี้ที่ไม่แน่นอน และไม่จำเป็นต้องยื่นแสดงไว้ในบัญชี ฯ เนื่องจากผู้ถูกร้องได้รับแจ้งจากลูกหนี้ (บริษัท นิวส์เน็ตเวอร์ค จำกัด) ตลอดเวลาว่า กำลังเจรจากับธนาคารเจ้าหนี้อยู่ หากลูกหนี้สามารถเจรจาทำความตกลงชำระหนี้กับ ธนาคารเจ้าหนี้ได้สำเร็จ ผู้ถูกร้องในฐานะผู้ค้ำประกันก็จะไม่มีหนี้อะไรต้องรับผิดชอบ ประกอบกับหนี้รายนี้ ผู้ค้ำประกันที่ถูกฟ้องให้ร่วมรับผิดชอบกับลูกหนี้มีทั้งหมด ๔ คน ผู้ถูกร้องเข้าใจในขณะนั้นว่า ตัวเลขยอดหนี้ ยังไม่อาจกำหนดได้แน่นอน เพราะธนาคารอาจบังคับชำระหนี้จากลูกหนี้ชั้นต้นก่อน ซึ่งหากไม่พอ ค่อยมาเฉลี่ยเอากับผู้ค้ำประกันคนอื่น ๆ ต่อไป

๒. ผู้ถูกร้องและนายสมศักดิ์ อัสวเรขา ผู้จัดทำบัญชีให้แก่ผู้ถูกร้อง ต่างมีความเข้าใจว่า หนี้ค้ำประกันที่ยังไม่สามารถยืนยันตัวเลขแน่นอนได้ ไม่จำเป็นต้องยื่นแสดงในบัญชี ฯ หากผู้ถูกร้อง ระบุตัวเลขหนี้ลงไป ไม่ว่าจะ เป็นจำนวนเท่าใดก็ตาม ต่อมาปรากฏว่าลูกหนี้สามารถเจรจากับเจ้าหนี้ได้ หรือมีการชำระหนี้ไปบางส่วนแล้ว การระบุยอดหนี้ดังกล่าวในบัญชี ฯ อาจเป็นเรื่องยื่นเท็จได้

๓. ในเอกสารคำอธิบายการยื่นบัญชี ฯ และการกรอกรายการ ของสำนักงาน ป.ป.ช. มีคำแนะนำ ข้อที่ ๑๕ มีข้อความว่า “กรณีการค้ำประกันเงินกู้ไม่ต้องกรอกรายการประเภทหนี้สิน” ซึ่งยิ่งทำให้ ผู้ถูกร้องเชื่อโดยบริสุทธิ์ใจว่า ความเข้าใจเรื่องการไม่แจ้งหนี้ค้ำประกันของผู้ถูกร้องถูกต้องแล้ว

๔. ผู้ถูกร้องเข้าใจโดยสุจริตว่า ภาระค้ำประกันของผู้ถูกร้องน่าจะหมดไปแล้ว หลังจากที่ได้รับแจ้ง จากนางประภา วิริยประไพกิจ ผู้ค้ำประกันคนที่ ๔ จำเลยที่ ๕ ว่า นางประภา วิริยประไพกิจ ได้ชำระเงินให้แก่ ธนาคารเจ้าหนี้แล้ว จำนวน ๔๔,๕๓๖,๑๕๐.๘๕ บาท เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

๕. ในการยื่นบัญชี ฯ ครั้งที่ ๘ ผู้ถูกร้องได้จัดทำรายการหนี้สินเพิ่มเติมแจ้งเป็นเอกสาร ประกอบบัญชี ฯ ที่ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า ผู้ถูกร้องมีหนี้สินการค้ำประกันที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ในอนาคต รวม ๖ รายการ โดยได้แจ้งเหตุผลไว้ด้วยว่า เป็นการแจ้งให้ทราบก่อนในเบื้องต้น เพราะในขณะนั้น

ยังไม่ทราบว่าหนี้สินที่เกิดขึ้นจะเป็นจำนวนเท่าใด ถ้ามีการผิคนัด เนื่องจาก (๑) ไม่ทราบว่าบริษัทที่ค้าประกันมีสถานะและการประกอบการเป็นอย่างไร (๒) ไม่ทราบจำนวนเงินที่เป็นหนี้ และการชำระหนี้บริษัทต่างๆ ดำเนินการอย่างไร (๓) หลักทรัพย์ค้ำประกันที่ประเมินไว้มีราคาเป็นอย่างไร (๔) เจ้าหนี้ยังไม่ได้แจ้งรายการหนี้สินการค้ำประกันให้ทราบ เหตุผลเหล่านี้เกิดจากความเข้าใจของผู้ถูกร้องที่มองตัวเลขสุดท้ายที่ผู้ถูกร้องในฐานะผู้ค้ำประกันจะต้องชำระหนี้ในที่สุดเป็นหลัก เป็นความเข้าใจที่อยู่บนพื้นฐานของความสุจริต เป็นการแสดงเจตนาในเรื่องการค้ำประกันที่ตรงไปตรงมา เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ และสามารถนำไปตรวจสอบได้ รวมทั้งสามารถหาข้อมูลรายละเอียดเพิ่มเติมได้ตามอำนาจที่ตนมีอยู่ตามกฎหมาย ผู้ถูกร้องโต้แย้งหรือตั้งข้อสังเกตในคำร้องของผู้ร้อง ดังนี้

๑. ผู้ร้องมิได้บรรยายคำร้อง ลำดับข้อเท็จจริงให้เห็นว่า “ความจงใจ” ของผู้ถูกร้องในการยื่นบัญชี ฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือ “ความจงใจ” ที่จะปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบนั้นเกิดขึ้นตั้งแต่ตอนใด หรือเกิดขึ้นในการยื่นบัญชี ฯ ครั้งใด จากที่ยื่นต่อผู้ร้อง รวม ๕ ครั้ง ทำให้คำร้องมีความเคลือบคลุม ผู้ถูกร้องไม่สามารถต่อสู้คดีได้อย่างถูกต้อง

๒. ผู้ร้องไม่ได้จัดทำรายงานผลการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินกรณีของผู้ถูกร้อง และประกาศในราชกิจจานุเบกษา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๔ วรรคหนึ่ง ถือเป็น การกระทำที่ฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ และเป็นผลให้การดำเนินการของผู้ร้องในคดีนี้เป็นโมฆะ

๓. ผู้ร้องเพียงนำเอาข้อมูลที่ได้รับจากธนาคารเครดิต อะกริกอล อินโดสุเอช (ตามหนังสือลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๔) ไปตรวจสอบย้อนหลังกับการยื่นบัญชี ฯ ของผู้ถูกร้องก่อนหน้านั้นทุกครั้ง ถือเป็น การกระทำที่ไม่ชอบ เพราะขาดความเที่ยงธรรมและประสงคร้ายต่อผู้ถูกร้อง

๔. ผู้ร้องไม่มีความบริสุทธิ์ใจในการตรวจสอบบัญชี ฯ ของผู้ถูกร้อง เพราะไม่ได้ทักท้วงหรือให้คำแนะนำใดๆ แก่ผู้ถูกร้อง กรณีการยื่นบัญชี ฯ มีความผิดพลาดและบกพร่อง ทั้งๆ ที่รายการหนี้ค้ำประกันก็ไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์หรือเสียประโยชน์ต่อผู้ใดเลย

๕. การที่ผู้ถูกร้องไม่กรอกรายละเอียดในบัญชี ฯ แต่ได้ระบุในสำเนาเอกสารประกอบการยื่นบัญชี ฯ ครั้งที่ ๘ และครั้งที่ ๙ นั้น ถือเป็น การ “กรอกรายการผิคนัด” เท่านั้น ไม่ควรเป็นความผิดถึงขั้นให้พ้นจากตำแหน่งและจำกัดสิทธิทางการเมือง เพราะเป็นข้อบกพร่องที่อาจแก้ไขได้

๖. ผู้ถูกร้องได้ยื่นหนังสือตอบชี้แจงผู้ร้องว่า ที่ไม่ได้แสดงรายการหนี้สินจำนวน ๔๘,๕๘๗,๑๒๘.๒๔ บาท เพราะผู้ถูกร้องเป็นเพียงลูกหนี้ร่วม ไม่ทราบจำนวนหนี้สินที่แท้จริงว่าธนาคารเครดิต อะกริกอล อินโดสุเอช ได้ไปบังคับเอากับลูกหนี้รายอื่นเป็นจำนวนเท่าใด โดยลงท้ายหนังสือว่า “ด้วยเหตุผลดังกล่าว ข้าพเจ้าจึงขอชี้แจงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อจะได้มีข้อแนะนำให้ข้าพเจ้าได้ดำเนินการอย่างถูกต้องต่อไป จักขอบคุณยิ่ง” แต่ผู้ร้องไม่ได้ใส่ใจต่อคำร้องขอดังกล่าว

๗. ผู้ร้องได้กระทำการจงใจลั่นแกล้งผู้ถูกร้อง หรือละเลยที่จะตรวจสอบข้อเท็จจริงที่เป็นสาระสำคัญ หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ในการตรวจสอบบัญชี ฯ ของผู้ถูกร้อง เพราะมีพยานหลักฐานที่แสดงว่า หนี้ค้ำประกันของผู้ถูกร้องเป็นหนี้ที่ไม่แน่นอน และมีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เช่น

วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ นางประภา วิริยประไพกิจ ผู้ค้ำประกันคนที่ ๔ (จำเลยที่ ๕) ได้จ่ายเงินให้แก่ ธนาคารเครดิต อะกริกอล อินโดสุเอช จำนวน ๔๔,๕๓๖,๑๕๐.๘๕ บาท

วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ บริษัท นิวส์เน็ตเวอร์ค จำกัด ลูกหนี้ (จำเลยที่ ๑) ได้ชำระหนี้ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ธนาคารเครดิต อะกริกอล อินโดสุเอช

จึงถือว่า ณ วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ หนี้สำหรับผู้ถูกร้องเป็นศูนย์ และผู้ถูกร้องไม่มีภาระ ค้ำประกันเกี่ยวกับเรื่องนี้อีก

ผู้ร้องโดยนายกล้านรงค์ จันทิก เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะผู้ได้รับมอบอำนาจ ให้เป็นตัวแทนผู้ร้องได้แถลงต่อศาลสรุปข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายตามคำร้อง ผู้ถูกร้องได้อ้างตนเอง เป็นพยานและนำพยานมาเบิกความรวม ๑๕ ปาก คือ นายวิชัย ทองแดง นายสฤกษ์ อึ้งอภินันท์ นายสุทธิชัย จันทรอรักษ์ นายปิติพงษ์ เต็มเจริญ นายพิชาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์ นายลิขิต ชีรเวทิน นายปรีชา ปิตานนท์ นายสนธิ จันทรวงศ์ พลตรี อินทรัตน์ ยอดบางเตย นายคำนวน ชโลปถัมภ์ นายสมบัติ เขาวนปรีชา นายอมรเดช อมาตยกุล นายถนอม วีระผล นายสมศักดิ์ อัสวเรขา และ นายประมวล หุตะสิงห์ โดยผู้ถูกร้องนำสืบว่า ผู้ถูกร้องได้มอบหมายให้นายสมศักดิ์ อัสวเรขา เลขาธิการส่วนตัวเป็นผู้รวบรวมข้อมูลเอกสารต่างๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้องและ จัดทำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. สำหรับหนี้พิพาท ๔๘,๕๓๗,๑๒๘.๒๔ บาท เป็นหนี้จากการค้ำประกันบริษัท นิวส์เน็ตเวอร์ค จำกัด กับธนาคารเครดิต อะกริกอล อินโดสุเอช ปรากฏว่าตามคำแนะนำในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ข้อ ๑๕ ระบุว่า กรณีการค้ำประกันเงินกู้ไม่ต้องกรอกรายการประเภทหนี้สิน ผู้ถูกร้องจึงเข้าใจว่า แม้ศาลฎีกาจะได้ มีคำพิพากษาให้ผู้ถูกร้องต้องรับผิดชอบในหนี้ดังกล่าวในฐานะลูกหนี้ร่วม ผู้ถูกร้องไม่ต้องกรอกรายการ ประเภทหนี้สินเพราะเป็นหนี้ค้ำประกัน ผู้ถูกร้องยังไม่ทราบจำนวนหนี้ที่แท้จริงว่าจะต้องรับผิดชอบ เท่าไหร่แน่ เนื่องจากหนี้ดังกล่าวยังอยู่ในกระบวนการเจรจาและมีแนวโน้มที่จะตกลงยอมหนี้ได้ โดยนางประภา วิริยประไพกิจ ผู้ค้ำประกันอื่นได้ชำระเงินจำนวน ๔๔,๕๓๖,๑๕๐.๘๕ บาท แก่โจทก์ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ และหนี้ดังกล่าวได้มีการเจรจาประนอมหนี้ที่เหลือกับธนาคารเครดิต อะกริกอล อินโดสุเอช ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๔ จนกระทั่งธนาคารดังกล่าวยอมรับชำระหนี้จากบริษัท นิวส์เน็ตเวอร์ค จำกัด จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ และเจ้าหนี้ยอมปลด

ผู้ถูกร้องออกจากลูกหนี้ร่วมในหนี้ดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกร้องจึงไม่ต้องรับผิดชอบในหนี้ชั้นนี้อีก และผู้ถูกร้องได้แสดงหนี้สินของบริษัทดังกล่าวกับธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) และกับธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งผู้ถูกร้องเป็นผู้ค้ำประกันร่วมตามคำพิพากษาของศาลแพ่งคดีหมายเลขแดงที่ ๑๔๒๘๗/๒๕๓๖ และคดีหมายเลขแดงที่ ๑๒๕๕/๒๕๔๔ ในบัญชี ๗ ครั้งที่ ๘ และครั้งที่ ๙ และผู้ถูกร้องได้ระบุว่า ผู้ถูกร้องมีหนี้สินการค้ำประกันที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตรวม ๖ รายการ ซึ่งรวมหนี้ค้ำประกันบริษัทนิวส์เน็ตเวอร์ค จำกัด ตามคำพิพากษาของศาลแพ่งดังกล่าวข้างต้นด้วย

ข้อกฎหมาย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มาตรา ๒๕๑ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดังต่อไปนี้ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่ง

(๑) นายกรัฐมนตรี

(๒) รัฐมนตรี

(๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๔) สมาชิกวุฒิสภา

(๕) ข้าราชการการเมืองอื่น

(๖) ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

บัญชีตามวรรคหนึ่งให้ยื่นพร้อมเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา โดยผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับไว้ในบัญชีและสำเนาหลักฐานที่ยื่นไว้ทุกหน้าด้วย

มาตรา ๒๕๒ บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๒๕๑ ให้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีดังกล่าว และต้องยื่นภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นกรเข้ารับตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง

(๒) ในกรณีที่เป็นกรพ้นจากตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง

(๓) ในกรณีที่บุคคลตามมาตรา ๒๕๑ ซึ่งได้ยื่นบัญชีไว้แล้ว ตายในระหว่างดำรงตำแหน่งหรือก่อนยื่นบัญชีหลังจากพ้นจากตำแหน่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดก ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นตาย ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งตาย

ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งพ้นจากตำแหน่ง นอกจากต้องยื่นบัญชีตาม (๒) แล้ว ให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกครั้งหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีด้วย

มาตรา ๒๕๓ เมื่อได้รับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบแล้ว ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมอบหมาย ลงลายมือชื่อกำกับไว้ในบัญชีทุกหน้า

บัญชีและเอกสารประกอบตามวรรคหนึ่งของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีให้เปิดเผยให้สาธารณชนทราบโดยเร็วแต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นบัญชีดังกล่าว บัญชีของผู้ดำรงตำแหน่งอื่นห้ามมิให้เปิดเผยแก่ผู้ใด เว้นแต่การเปิดเผยดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาพิพากษาคดีหรือการวินิจฉัยชี้ขาด และได้รับการร้องขอจากศาลหรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวโดยเร็ว

มาตรา ๒๕๔ ในกรณีที่มีการยื่นบัญชีเพราะเหตุที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดพ้นจากตำแหน่งหรือตาย ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทำการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งนั้น แล้วจัดทำรายงานผลการตรวจสอบรายงานดังกล่าวให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งผู้ใดมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติส่งเอกสารทั้งหมดที่มีอยู่พร้อมทั้งรายงานผลการตรวจสอบไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้นตกเป็นของแผ่นดินต่อไป

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๐๕ วรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๕๕ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นตามมาตรา ๒๕๒ หรือนับแต่วันที่ตรวจพบว่ามีการกระทำดังกล่าว แล้วแต่กรณี และผู้นั้นต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดต่อไป และเมื่อศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดแล้วให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๒๕๑ บัญญัติว่า “ถ้าบุคคลหลายคนจะต้องทำการชำระหนี้โดยทำนองซึ่งแต่ละคนจำต้องชำระหนี้สิ้นเชิงไซ้ร้ แม้ถึงว่าเจ้าหนี้ชอบที่จะได้รับชำระหนี้สิ้นเชิงได้แต่เพียงครั้งเดียว (กล่าวคือลูกหนี้ร่วมกัน) ก็ดี เจ้าหนี้จะเรียกชำระหนี้จากลูกหนี้แต่คนใดคนหนึ่งสิ้นเชิงหรือแต่โดยส่วนก็ได้ตามแต่จะเลือก แต่ลูกหนี้ทั้งปวงก็ยังคงต้องผูกพันอยู่ทั่วทุกคนจนกว่าหนี้นั้นจะได้ชำระเสร็จสิ้นเชิง”

มาตรา ๖๘๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “อันว่าค้ำประกันนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลภายนอกคนหนึ่งเรียกว่าผู้ค้ำประกัน ผูกพันตนต่อเจ้าหนี้คนหนึ่งเพื่อชำระหนี้ในเมื่อลูกหนี้ไม่ชำระหนี้”

มาตรา ๖๘๒ วรรคสอง บัญญัติว่า “ถ้าบุคคลหลายคนยอมตนเข้าเป็นผู้ค้ำประกันในหนี้รายเดียวกันไซ้ร้ ท่านว่าผู้ค้ำประกันเหล่านั้นมีความรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วมกัน แม้ถึงว่าจะมิได้เข้ารับค้ำประกันรวมกัน”

พิเคราะห์แล้ว มีประเด็นข้อกฎหมายตามข้อต่อสู้ของผู้ถูกร้องต้องวินิจฉัยหลายประการซึ่งจะได้หยิบยกขึ้นวินิจฉัยเรียงตามลำดับดังต่อไปนี้

๑. คำร้องของผู้ร้องเคลือบคลุมหรือไม่ ผู้ถูกร้องต่อสู้ว่าคำร้องเคลือบคลุม เพราะมิได้บรรยายลำดับข้อเท็จจริงให้เห็นว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตั้งแต่เมื่อใด หรือในการยื่นบัญชีครั้งใด เห็นว่าข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๕ (๓) และข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๖ (๓) ซึ่งยกเลิกข้อกำหนดเดิมและมีผลใช้บังคับในวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ กำหนดไว้เหมือนกันว่า “คำร้องต้องระบุเรื่องอันเป็นเหตุให้ต้องใช้สิทธิ พร้อมทั้งข้อเท็จจริง หรือพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้อง” คำร้องของผู้ร้องปรากฏว่าได้ระบุข้อเท็จจริงต่างๆ ครบถ้วนสมบูรณ์ว่า ผู้ถูกร้องจงใจปกปิดหนี้สินจำนวน ๔๘,๕๘๗,๑๒๘.๒๔ บาท ตามคำพิพากษาศาลฎีกาในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินรวม ๕ ครั้ง ที่ผู้ถูกร้องยื่นต่อผู้ร้อง ข้อเท็จจริงที่ผู้ร้องบรรยายในคำร้องดังกล่าวทำให้ผู้ถูกร้องเข้าใจได้ดีและสามารถแก้คดีได้ถูกต้องตรงตามข้อกล่าวหาตามคำร้อง คำร้องของผู้ร้องจึงสมบูรณ์ ไม่เคลือบคลุม ข้อต่อสู้ของผู้ถูกร้องข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

๒. ผู้ถูกร้องมีหน้าที่แจ้งหนี้สินของผู้ถูกร้องที่ค้ำประกันหนี้ของบริษัท นิวส์เน็ตเวอร์ค จำกัด กับ ธนาคารเครดิต อะกริกอล อินโดสุเอช ตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๖๓/๒๕๓๕ ซึ่งพิพากษาให้

ผู้ถูกร้องรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วมชดใช้เงินจำนวน ๔๘,๕๘๗,๑๒๘.๒๔ บาท แก่เจ้าหนี้โจทก์ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินรวม ๕ ครั้ง ที่ยื่นต่อผู้ร้องตามคำร้องหรือไม่ ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้จากทั้งสองฝ่ายว่า ผู้ถูกร้องเป็นผู้ค้ำประกันหนี้เบิกเงินเกินบัญชีในวงเงิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ของบริษัท นิวส์เน็ตเวอร์ค จำกัด ลูกหนี้ ร่วมกับผู้ค้ำประกันอื่นอีก ๓ คน ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๑ ต่อมาลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้ เจ้าหนี้ได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องลูกหนี้และผู้ค้ำประกันทั้งหมดต่อศาลแพ่ง ปรากฏตามคดีระหว่างธนาคารเครดิต อะกริกอล อินโดสุเอช โจทก์ บริษัท นิวส์เน็ตเวอร์ค จำกัด จำเลยที่ ๑ นายอภิชาติศักดิ์ชลาธร จำเลยที่ ๒ นางกุลศิริ หรือกิกุลศิริ ศรีมาก จำเลยที่ ๓ นายพิเชษฐ สติธรวาล จำเลยที่ ๔ และนางประภา วิริยประไพกิจ จำเลยที่ ๕ เรื่อง บัญชีเดินสะพัด ตัวเงิน และค้ำประกัน ศาลแพ่งมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๓๖ พิพากษาให้จำเลยที่ ๑ ถึงจำเลยที่ ๔ ร่วมกันชำระหนี้เสร็จสิ้นแก่โจทก์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องจำเลยที่ ๕ ศาลฎีกาอ่านคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๓๕ พิพากษาแก้เป็นว่า ให้บังคับคดีไปตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น หนี้สินของผู้ถูกร้องจำเลยที่ ๓ ถึงที่สุดตามคำพิพากษาของศาลฎีกาซึ่งพิพากษาให้ผู้ถูกร้องรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วมชำระหนี้จำนวน ๔๘,๕๘๗,๑๒๘.๒๔ บาท พร้อมดอกเบี้ยแก่เจ้าหนี้ ผู้ถูกร้องและลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ตามคำพิพากษาภายในระยะเวลาที่ศาลสั่ง ศาลแพ่งได้ออกหมายบังคับคดีเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๓๕ เพื่อยึดทรัพย์สินของผู้ถูกร้องใช้หนี้คือ ที่ดินรวม ๔ แปลง และได้มีการยึดหุ้นบริษัท สหวิริยา โอ เอ จำกัด (มหาชน) และหุ้นธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ของนางประภา วิริยประไพกิจ เพื่อชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ นางสุรีย์ สติธรวาล ภริยาของผู้ถูกร้อง ได้ยื่นคำร้องขอตัดทรัพย์สินให้ปล่อยการยึดที่ดิน ๒ แปลง และยื่นคำร้องขอถอนส่วนแบ่งที่ดิน ๒ แปลง ต่อศาลแพ่ง ส่วนการชำระหนี้ตามคำพิพากษาศาลฎีกา ปรากฏว่านางประภา วิริยประไพกิจ จำเลยที่ ๕ ได้ชำระหนี้จำนวน ๔๔,๕๓๖,๑๕๐.๘๕ บาท แก่โจทก์เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ ส่วนหนี้ที่เหลือพร้อมดอกเบี้ยมีการติดต่อเจรจากันระหว่างโจทก์กับจำเลยในที่สุดตกลงกันได้โดยบริษัท นิวส์เน็ตเวอร์ค จำกัด ยอมชำระหนี้จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แก่โจทก์เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๕ โจทก์ได้ปลดหนี้ดังกล่าวแก่ลูกหนี้ทุกคนหลังจากได้รับชำระหนี้แล้ว ผู้ถูกร้องไม่ได้แจ้งหนี้สินดังกล่าวในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นต่อผู้ร้องรวม ๕ ครั้ง จึงมีปัญหาว่า หนี้สินตามคำพิพากษาของศาลฎีกาจำนวน ๔๘,๕๘๗,๑๒๘.๒๔ บาท ผู้ถูกร้องต้องแจ้งในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินรวม ๕ ครั้งหรือไม่

เห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ได้ชื่อว่าเป็นรัฐธรรมนูญของประชาชนฉบับปฏิรูปการเมือง มีบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญเปลี่ยนแปลงต่างจากรัฐธรรมนูญฉบับเดิมหลายประการ ที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การปฏิรูปการเมืองให้ดีขึ้น และต้องการนักการเมืองที่โปร่งใส บริสุทธ์และมีความสง่าผ่าเผย มีหลักการป้องกันและขจัดนักการเมืองทุจริต คอร์รัปชัน โดยเฉพาะ

การใช้อำนาจหน้าที่ในตำแหน่งทางการเมืองแสวงประโยชน์โดยมิชอบ โดยมีการกำหนดมาตรการต่างๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ บัญญัติให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองรวมทั้งรัฐมนตรีมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง หรือพ้นจากตำแหน่ง และมาตรา ๒๕๒ บัญญัติว่า บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต้องแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชี และต้องยื่นภายในกำหนดเวลา คือ ในกรณีที่เป็น การเข้ารับตำแหน่งให้ยื่นภายในสามสิบวัน กรณีพ้นจากตำแหน่งให้ยื่นอีก ๒ ครั้ง คือ พ้นตำแหน่งแล้ว ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วหนึ่งปี ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งหนึ่งปี จึงสรุปได้ว่าการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน รวม ๓ ครั้ง คือ ครั้งแรกตอนเข้ารับตำแหน่ง ครั้งที่สองตอนพ้นจากตำแหน่ง และครั้งที่สามเมื่อ พ้นจากตำแหน่งแล้วหนึ่งปี ประกอบกับมาตรา ๒๕๓ บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อได้รับบัญชี ของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีแล้ว ต้องเปิดเผยให้สาธารณชนทราบโดยเร็ว และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นทั้งสามครั้งด้วย เมื่อตรวจสอบ การยื่นบัญชีของผู้พ้นตำแหน่งหรือตายตามมาตรา ๒๕๔ ให้ตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สิน และหนี้สิน หากพบว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้ส่งเรื่องไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีต่อศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้นตกเป็นของแผ่นดิน ต่อไป และมาตรา ๒๕๕ บัญญัติว่า หากการตรวจสอบปรากฏว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจงใจ ไม่ยื่นบัญชีดังกล่าวตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ หรือจงใจยื่นบัญชีด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือ ปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ผู้นั้นต้องรับโทษคือพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ถูกกำหนดต้องยื่น หรือนับแต่วันที่ตรวจพบว่าการกระทำความผิดดังกล่าว และผู้นั้นต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง จึงเห็นได้ว่าทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองในขณะยื่นบัญชี มีความสำคัญที่ต้องแสดงต่อสาธารณะเท่าเทียมกัน เพราะหนี้สินที่แจ้ง สามารถตรวจสอบและหักจากรายการทรัพย์สินที่มีอยู่ โดยสรุปว่า ผู้แจ้งมีทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน หรือมีหนี้สินมากกว่าทรัพย์สินจำนวนเท่าใด การไม่แจ้งหนี้สินจะทำให้ไม่สามารถตรวจสอบนักการเมือง ตามปกติและขัดต่อเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๒ และมาตรา ๒๕๓ หนี้จำนวน ๔๘,๕๘๗,๑๒๘.๒๔ บาท ตามคำพิพากษาศาลฎีกาเป็นหนี้ซึ่งศาลสูงสุดได้พิพากษา ถือว่าเป็นยุดิ จะโต้แย้งอีกไม่ได้ ศาลฎีกาพิพากษาให้ผู้ถูกร้องเป็นลูกหนี้ร่วมใช้หนี้แก่เจ้าหนี้ ลูกหนี้ทุกคนต้องรับผิดชอบหนี้แก่เจ้าหนี้ และเจ้าหนี้จะเรียกให้ลูกหนี้ร่วมรายใดชำระหนี้ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้ตามแต่จะเลือก

ลูกหนี้ร่วมไม่มีสิทธิขายเบี่ยงให้เจ้าหนี้ไปเรียกชำระหนี้จากลูกหนี้คนอื่น แต่ลูกหนี้ทั้งปวงต้องผูกพันต่อเจ้าหนี้จนกว่าได้ชำระหนี้แก่เจ้าหนี้เสร็จสิ้น หนี้ตามคำพิพากษาดังกล่าวจึงเป็นหนี้มีจำนวนแน่นอนที่ผู้ถูกร้องถูกบังคับให้ชดเชยแก่เจ้าหนี้ ไม่ใช่หนี้ตามสัญญาค้ำประกัน หนี้ในอนาคดที่ลูกหนี้ยังไม่ผิณฑ์ชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ ผู้ถูกร้องจึงมีหน้าที่แจ้งหนี้สินจำนวน ๔๘,๕๘๗,๑๒๘.๒๔ บาท ตามคำพิพากษาศาลฎีกาในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นต่อผู้ร้อง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ และเมื่อนางประภา วิริยประไพกิจ ได้ชำระหนี้เฉพาะส่วนของตนจำนวน ๔๔,๕๓๖,๑๕๐.๘๕ บาท แก่เจ้าหนี้โจทก์เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ จึงยังเหลือหนี้อยู่อีก ซึ่งเมื่อการชำระหนี้ดังกล่าวยังชำระไม่เสร็จสิ้น ผู้ถูกร้องจึงมีหน้าที่แจ้งหนี้สินดังกล่าวในบัญชี ฯ ครั้งที่ ๒ ถึงครั้งที่ ๕ ที่ยื่นต่อผู้ร้อง ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ และผู้ถูกร้องไม่อาจอ้างว่า ผู้ถูกร้องไม่ได้โกงหรือไม่ได้ทุจริตต่อหน้าที่ เพราะผู้ถูกร้องไม่ได้ถูกฟ้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จึงไม่มีประเด็นว่าผู้ถูกร้องโกงหรือทุจริตต่อหน้าที่ หรือไม่

ประเด็นสุดท้ายต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบหรือไม่ เห็นว่า การแจ้งหนี้สินเท็จหมายความว่า แจ้งหนี้สินไม่ตรงกับความจริง คือ ไม่ได้เป็นหนี้แต่แจ้งว่าเป็นหนี้ หรือแจ้งว่าเป็นหนี้มากกว่าหรือน้อยกว่าหนี้จริง รวมทั้งการเป็นหนี้แต่แจ้งหนี้ไม่ครบ ส่วนการปกปิด หมายถึง มีหนี้แล้วกลับไม่แจ้งหนี้ การวินิจฉัยปัญหาดังกล่าวถือหลักว่า คำว่า “จงใจ” ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ เป็นเพียงเจตนาธรรมดา ที่พิจารณาเพียงว่าผู้ถูกร้องรู้หรือไม่ว่ามีหนี้สินหรือไม่ เพียงผู้ถูกร้องรู้สำนึกพอสมควรในการกระทำก็พอแล้ว หมายถึง รู้ถึงการมีอยู่ของหนี้สิน แต่ไม่แสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินนั้นไม่ต้องมีเจตนาพิเศษ เนื่องจากรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ ต้องการให้แจ้งหนี้สินที่มีอยู่จริง จึงต้องการให้ผู้ถูกร้องยื่นบัญชีแสดงรายการหนี้สินให้ถูกต้องเท่านั้น ไม่ใช่ต้องมีเจตนาพิเศษเพื่อทุจริตต่อหน้าที่หรือร้ายวญผิณฑ์ ซึ่งกรณีดังกล่าวจะต้องมีการดำเนินคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และยึดทรัพย์ที่เพิ่มขึ้นผิณฑ์ให้ตกเป็นของแผ่นดิน คดีนี้ผู้ถูกร้องต่อสู้ว่าหนี้สินดังกล่าวเป็นหนี้ค้ำประกันที่ผู้ถูกร้องไม่ต้องแจ้งในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามเอกสารคำแนะนำในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ร้อง ข้อ ๑๕ ที่ระบุว่า “กรณีการค้ำประกันเงินกู้ไม่ต้องกรอกรายการประเภทหนี้สิน” และผู้ถูกร้องได้อ้างพยานบุคคลคือ นายสฤกษ์ อึ้งอภิรักษ์ นายสุทธิชัย จันทร์อารักษ์ นายปดิพงศ์ เต็มเจริญ นายพิชาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์ และนายลิขิต ชีรเวคิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นายปรีชา ปิตานนท์ นายสนิท จันทรวงศ์ พลตรี อินทรรัตน์ ยอดบางเตย และนายค่านวน ชโลปถัมภ์ สมาชิกวุฒิสภา เข้าเบิกความต่อศาลสนับสนุนข้อต่อสู้ของผู้ถูกร้อง

ในทำนองเดียวกันว่าหนี้สินค้ำประกันไม่ต้องแจ้ง และเคยได้รับคำแนะนำในการยื่นบัญชี ฯ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าการค้ำประกันเงินกู้ ไม่ต้องกรอกรายการประเภทหนี้สิน โดยผู้ร้องได้เคยไปบรรยายชี้แจง ต่อสภาผู้แทนราษฎรเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๓ ตามเอกสารหมายเลข ๑ ที่ผู้ถูกร้องได้ถอดเทปอ้างส่งต่อศาล เมื่อได้ตรวจดูบันทึกถอดเทปการบรรยาย เรื่อง วิธีการปฏิบัติการแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง บรรยายโดยนายโอภาส อรุณินท์ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. และ นายกล้าณรงค์ จันทิก เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ปรากฏในหน้า ๑๐ และหน้า ๑๑ นายกล้าณรงค์ จันทิก กล่าวว่า “เงินที่ค้ำประกันเอามา ใส่ในช่องหนี้สินหรือเปล่า ตอบว่า ไม่ต้องใส่ เพราะในขณะนั้นท่านยังไม่เป็นหนี้เพราะหนี้ของการประกันนั้น มันยังไม่เกิด มันจะเกิดต่อเมื่อกรณีที่ ท่านถูกบังคับให้คดีใช้แทนลูกหนี้ หรือเป็นการหนี้ร่วมกันไป ถ้าไปประกันเฉยๆ อย่างเช่น ท่านเอาที่ดิน ไปจำนองค้ำประกันบุคคลอื่นไว้ ๑๐ ล้านบาท ตรงนี้ไม่ใช่หนี้สิน ฉะนั้นก็ไม่ต้องกรอกในช่องหนี้สิน” เห็นว่า หนี้สินของผู้ถูกร้องไม่ใช่หนี้ค้ำประกันธรรมดา แต่เป็นหนี้ที่ถูกศาลฎีกาพิพากษาบังคับให้ใช้หนี้ แก่เจ้าหนี้แล้วโดยเป็นลูกหนี้ร่วม จึงไม่สามารถอ้างว่าเป็นหนี้ค้ำประกันที่ไม่ต้องกรอกรายการประเภทหนี้สิน อีกทั้งเมื่อสำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือสอบถามและขอให้ผู้ถูกร้องชี้แจงเกี่ยวกับรายการทรัพย์สิน และหนี้สินที่ไม่แจ้ง ผู้ถูกร้องได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ชี้แจงเรื่องหนี้จำนวน ๔๘,๕๘๗,๑๒๘.๒๔ บาท ยอมรับว่า

(๑) ผู้ถูกร้องเป็นลูกหนี้ร่วมไม่ทราบจำนวนหนี้ที่แท้จริงว่าทางธนาคารเครดิต อะกริกอล อินโดสุเอซ ได้ไปบังคับเอาที่ลูกหนี้รายอื่นเป็นจำนวนเงินเท่าใด

(๒) ธนาคารเครดิต อะกริกอล อินโดสุเอซ ได้ฟ้องบังคับคดีที่จะยึดบ้านที่ผู้ถูกร้องอาศัยอยู่ โดยประเมินราคาไว้ ๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งขณะนี้ผู้ถูกร้องก็ยังร้องขอตทรัพย์ โดยร้องขอตทรัพย์ ขอความเป็นธรรมจากศาลอยู่ ทำให้ผู้ถูกร้องไม่สามารถที่จะแจ้งทรัพย์สินได้ เพราะจะมีผลกระทบต่อ การต่อสู้อคดีในชั้นศาล

(๓) ผู้ถูกร้องได้ให้ผู้จัดการและทนายความของผู้ถูกร้องทำการต่อรอง เพื่อจะชำระหนี้ ในส่วนของผู้ถูกร้อง ซึ่งคาดว่าจะสามารถเจรจาในส่วนที่ผู้ถูกร้องค้ำประกันอยู่ ซึ่งถ้ามีผลสรุปเกี่ยวกับการประนอมหนี้เป็นประการใด ผู้ถูกร้องจะแจ้งให้ทราบ

เห็นได้ว่าผู้ถูกร้องยอมรับว่าหนี้ดังกล่าวเป็นหนี้ที่ผู้ถูกร้องถูกบังคับให้ชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ตาม คำพิพากษาของศาลฎีกา และผู้ถูกร้องเป็นลูกหนี้ร่วมต้องรับผิดชอบหนี้ตามคำพิพากษาศาลฎีกา ข้ออ้างของ ผู้ถูกร้องว่าไม่ต้องแจ้งหนี้สินดังกล่าวเพราะเป็นหนี้ค้ำประกันจึงฟังไม่ได้ และผู้ถูกร้องอ้างอีกว่ากำลัง ร้องขอตทรัพย์และกำลังต่อรองขอประนอมหนี้ ถ้าแจ้งหนี้สินแล้วจะกระทบต่อการต่อสู้อคดีในชั้นศาล

เห็นว่า การร้องขอตทรัพย์เป็นเรื่องของภริยาผู้ถูกร้องว่าที่ดินที่ยึดมาเป็นของภริยาผู้ถูกร้องหรือไม่และการร้องขอตทรัพย์ของภริยาผู้ถูกร้องไม่ทำให้ความรับผิดชอบใช้หนี้ของผู้ถูกร้องเปลี่ยนแปลงไป ส่วนการขอประนอมหนี้เป็นคนละเรื่องกับหนี้ตามคำพิพากษาของศาลฎีกา ทั้งเมื่อพิเคราะห์ถึงการที่ผู้ถูกร้องไม่ได้ยกข้อต่อสู้ทันทีว่าหนี้ดังกล่าวเป็นหนี้ค้ำประกันที่ผู้ถูกร้องเข้าใจว่าไม่ต้องแจ้งในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ซึ่งผู้ถูกร้องมีโอกาที่จะอ้างได้ หลังจากยื่นบัญชีครั้งแรกนาน ๔ ปีเศษ แต่ผู้ถูกร้องเพิกยกเป็นข้อต่อสู้ในชั้นศาลเท่านั้น ข้ออ้างของผู้ถูกร้องว่า ไม่ได้แจ้งหนี้ดังกล่าว เพราะเข้าใจว่าเป็นหนี้ค้ำประกัน จึงไม่มีน้ำหนักรับฟังว่าเป็นความจริง ส่วนที่ผู้ถูกร้องต่อสู้ว่า ในแบบการกรอกบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไม่มีช่องค้ำประกัน หรือหนี้ค้ำประกันให้กรอกนั้น เห็นว่าในแบบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน มีรายการหนี้สินที่จะกรอก ๔ รายการคือ

๑. เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมจากธนาคาร
๒. เงินกู้จากสถาบันการเงินอื่น
๓. หนี้ที่มีหลักฐานเป็นหนังสือ
๔. หนี้อื่น

เห็นได้ว่า รายการหนี้สินที่จะกรอกได้ทั้งสี่รายการดังกล่าว จะครอบคลุมหนี้สินทั้งหมด และได้ตรวจบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน รวม ๕ ครั้ง ที่ผู้ถูกร้องยื่นต่อผู้ร้อง ปรากฏว่า ผู้ถูกร้องได้กรอกรายการหนี้สินครบทั้งสี่รายการ แสดงว่าผู้ถูกร้องได้กรอกรายการหนี้สินของผู้ถูกร้องได้ครบถ้วนและถูกต้อง ข้อต่อสู้ว่า ไม่มีช่องค้ำประกัน หรือหนี้ค้ำประกันให้กรอก ทำให้ผู้ถูกร้องไม่สามารถกรอกหนี้สินรายการนี้ได้ จึงไม่มีน้ำหนักรับฟังได้ตามที่ผู้ถูกร้องอ้าง

ส่วนปัญหาว่าผู้ถูกร้องรู้สำนึกว่ามีหนี้สินตามคำพิพากษาศาลฎีกาอยู่หรือไม่ เห็นว่าหลักฐานจากสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานครระบุว่า บริษัท นิวส์เน็ตเวอร์ค จำกัด ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด ทะเบียนเลขที่ ๒๕๕๘/๒๕๓๐ เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๓๐ ตั้งอยู่เลขที่ ๘๔/๑๔๕ หมู่ที่ ๘ ถนนติวานนท์ ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ทุนจดทะเบียน ๕๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีหุ้นทั้งหมด ๕๒๐,๐๐๐ หุ้น หุ้นละ ๑๐๐ บาท นางสุรีย์ สติรชวาล ภริยาผู้ถูกร้องถือหุ้นจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น มีมูลค่าหุ้น ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท บุคคลอื่นที่ถือหุ้น เช่น นางภิกุลศิริ ศรีมาก นายอภิชัย ศักดิ์ชลาธร และนางประภา วิริยประไพกิจ เป็นต้น นางสาวภิกุลศิริ ศรีมาก กับนายอภิชัย ศักดิ์ชลาธร มีตำแหน่งเป็นกรรมการ ซึ่งกรรมการสองคนมีอำนาจลงลายมือชื่อทำการแทนบริษัทได้ นางสาวภิกุลศิริ ศรีมาก นายอภิชัย ศักดิ์ชลาธร นางประภา วิริยประไพกิจ และผู้ถูกร้องได้เป็นผู้ค้ำประกันหนี้ร่วมกันของบริษัทดังกล่าวกับธนาคารเครดิต อะกรีกอล อินโดสุเอซ ตามคำพิพากษาศาลฎีกาและข้อเท็จจริงรับฟังได้จากคำรับของผู้ถูกร้องในการยื่นบัญชีครั้งที่ ๘ และครั้งที่ ๕ ว่า ผู้ถูกร้อง

เป็นผู้ค้ำประกันหนี้ของบริษัท นิวส์เน็ตเวิร์ค จำกัด กับธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) และกับธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) โดยผู้ถูกร้องถูกศาลแพ่งพิพากษาถึงที่สุดตามคดีหมายเลขแดงที่ ๑๔๒๘๗/๒๕๓๖ ให้ร่วมรับผิดชอบหนี้ค้ำประกันกับธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) จำนวนหนี้ ๑๖,๔๒๗,๓๑๕.๖๕ บาท และถูกศาลแพ่งพิพากษาถึงที่สุดตามคดีหมายเลขแดงที่ ๗๒๕๕/๒๕๔๔ ให้ร่วมรับผิดชอบหนี้ค้ำประกันกับธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) จำนวนหนี้ ๑๖,๕๗๓,๒๕๐ บาท ผู้ถูกร้องจึงเป็นผู้ค้ำประกันหนี้ของบริษัทที่ภริยาผู้ถูกร้องถือหุ้นมากคนหนึ่งกับเจ้าหนี้หลายราย นอกจากนี้ผู้ถูกร้องรับว่าผู้ถูกร้องเป็นผู้ค้ำประกันหนี้รายอื่นกับเจ้าหนี้ทั้งหลายราย คือ

- (๑) ค้ำประกัน บริษัท ทีเอส แกรนิต จำกัด กับ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
- (๒) ค้ำประกัน บริษัท รวมไทยเคหะ จำกัด กับ ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน)
- (๓) ค้ำประกัน บริษัท รวมไทยเคหะ จำกัด กับ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
- (๔) ค้ำประกัน บริษัท รวมไทยเคหะ จำกัด กับ ธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน)

การค้ำประกันลูกหนี้ของผู้ถูกร้องต่อเจ้าหนี้มากมาย แต่ละรายรับผิดชอบในวงเงินค้ำประกันที่สูง จึงไม่ใช่การค้ำประกันตามปกติแบบธรรมดาของชาวบ้านที่กระทำกัน ผู้ถูกร้องสำเร็จการศึกษาได้รับปริญญาโททางบริหารธุรกิจ จากประเทศสหรัฐอเมริกา เคยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมทุกตำแหน่งล้วนเป็นตำแหน่งระดับสูง น่าเชื่อว่าผู้ถูกร้องได้ตรวจและทราบยอดหนี้ตามคำพิพากษาศาลฎีกาได้ถี่ถ้วนและถูกต้อง และผู้ถูกร้องถูกศาลแพ่งออกหมายบังคับคดีและไต่ยึดที่ดิน ๔ แปลง ของผู้ถูกร้องเพื่อบังคับคดีตามคำพิพากษาของศาลฎีกาแล้ว ผู้ถูกร้องจึงมีสามัญสำนึกพอสมควรในการรู้ว่าหนี้สินตามคำพิพากษาศาลฎีกาจำนวน ๔๘,๕๘๗,๑๒๘.๒๔ บาท พร้อมดอกเบี้ย เป็นหนี้สินที่ผู้ถูกร้องมีอยู่ก่อนการยื่นบัญชี ๗ ครั้งที่ ๑ และผู้ถูกร้องมีหน้าที่ต้องแจ้งในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นต่อผู้ร้อง และเมื่อหนี้สินดังกล่าวมีการชำระหนี้บางส่วนให้เจ้าหนี้ แต่ยังมีหนี้สินเหลืออยู่ ผู้ถูกร้องมีหน้าที่ต้องแจ้งในบัญชี ๗ ที่ยื่นครั้งที่ ๒ ถึงครั้งที่ ๕ การที่ผู้ถูกร้องแจ้งหนี้สินของบริษัท นิวส์เน็ตเวิร์ค จำกัด กับธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) และกับธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) ตามคำพิพากษาของศาลแพ่งในบัญชี ๗ ที่ยื่นครั้งที่ ๘ และครั้งที่ ๕ หนี้สินดังกล่าวเป็นหนี้สินคนละรายกับหนี้สินตามคำพิพากษาศาลฎีกา ดังนั้นหนี้สินตามคำพิพากษาศาลฎีกาจึงไม่ได้แจ้งในบัญชี ๗ ที่ยื่นครั้งที่ ๘ และครั้งที่ ๕ ข้อต่อสู้ของผู้ถูกร้องว่า หนี้สินตามคำพิพากษาศาลฎีกา ในที่สุดผู้ถูกร้องไม่ต้องรับผิดชอบ เพราะนางประภา วิริยประไพกิจ ได้ชำระหนี้จำนวน ๔๔,๕๓๖,๑๕๐.๘๕ บาท เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ และบริษัท นิวส์เน็ตเวิร์ค จำกัด ลูกหนี้ชั้นต้นได้ชำระหนี้จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๕ เจ้าหนี้

ได้รับชำระหนี้จนพอใจและได้ปลดหนี้แก่ลูกหนี้ทุกคนรวมทั้งผู้ถูกร้องแล้วนั้น เห็นว่า ได้มีการชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ครบถ้วนเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๕ หลังจากศาลฎีกามีคำพิพากษานาน ๖ ปีเศษ และเป็นเวลาหลังจากที่ผู้ถูกร้องยื่นบัญชี ฯ ครั้งที่ ๕ แล้ว ข้อต่อสู้ของผู้ถูกร้องฟังไม่ขึ้น และปรากฏว่าผู้ถูกร้องได้แจ้งหนี้สินรายอื่นในบัญชี ฯ รวม ๕ ครั้ง แต่ไม่ได้แจ้งหนี้สินตามคำพิพากษาศาลฎีกาในบัญชี ฯ ที่ยื่นตั้งแต่ครั้งที่ ๑ ถึงครั้งที่ ๕ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๒ และมาตรา ๒๕๕

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า นายพิเชษฐ สติรชวาล ผู้ถูกร้อง จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ และต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

นายมงคล สระแก้ว

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ